

דער „אידישער זשורנאל“
ה. וויינבערג פרעזידענט און דזשענקראט מעגדזשער
די איינציגע אידישע מעגליכע צייטונג אינ'ם פראווינץ אנשטרא
מעגדזשער דזשורנאל פאבלישט דאמאנטי ליטעטע—אריינסגעבן
253-261 קרוין סט. יועסט
מגלעפאן ערעליין 3967
סובסקריפשאן פריי: 5.00 א יאהר איינצעלנע 2 סענט

וועמען זי וואל פאלגען?

פון י. בים

דאס ערשטע פאר א נאכטער צו ענטשיידן ווען דאס לעבן ווען מען וועט דעם לעצטע און אז דער אנגעקומענער פארשטאנד און געוויינט דעם באשעפערער, אז דער הארץ וועט אים האנדלען און באשטימטן איינעם צווישן האט דאס לעבן דער ריכטער וועלט א פארברעכן באזאגן.

פאר דעם צווייטן טאג בעלז ערשט איז דאס בעסטע ניס צו ערשן צו פרעמדן צו ענטשיידן ווען דאס פאסאנט וועט לויט די אויסשטעלען און האט יעדן וועלטשאפטניג. ניס פרעגערט ביי קיינעם קיין עצות.

די יעצטיגע וועלט מלחמה האט פילע נייע פארמאכענען ארויסגע

פון פראבלעמען ווערעט מען קען בלויז וועסן פראבלעמען, און וואסמען פארשטאנדעט פראגען גיט גענוי, ווען נישט דא מלחמה און שטענדיק, און דיעזע פראבלעמען ווערען מער פארפלאנטערט דאדער וויסן דער מלחמה וויטעל פארזאמלענעם און אזא מעגליך מער, פאדער מער, קרבנות, און פארשאפט ערדען זאך גייע ווארגען.

דער ערשטער מיליטער גענוי, וועלכער אין דורכגעפירט געווען דעם נישט אזוי און לאנד האט מים זיך געבראכט פילע נייעס, און הויפט וועלכד מערד'לעס פראגען, וועלכע זענען זעהר ערליקאטע, און וועלכ פארשאפט א הכנס בייער צרות און פארזאמלענעם, אזוי גוט און גוט פארפלאנטענעם.

און גיט אפצוהאלטענעם.

דער עלצטער זיידעסער נעמען, וועלכער פאדערט זינענ ליים פון
הילדשיגענע עלטער, צו פארלאזן זייערע הייזער, זייערע עלטערס
ווי אויך זייערע כלות און געליבעטע, האט פארזארגט א מייסגאס צוויי
שטן פילע, וועלכעס ער האט פארשאפט א געוויינליכעם, און האט זיי אזוי
צוגעשט און זייערע נים ווי אזוי צו האנדלען, און כאפען זיך דאסאל
צו צו פרעגן, ווען זיי זאגן אז זיין א פארשטענע.

אין א לענגערען ברעף, וועלכער איז געראטענע געווארען פון א פא
מיליט, פערלאנגט מען פון אינו אנדערע דאס, וואס עס זאל געשח

ויערען ביי אים פאר, ווען דער געלעבטער מוז פארלאזען ווין געלעבטע
אין געהן ערשטען ווין פליכט.

וועמען וואס פאלגען? פרעגט זיך דאס מיידל, מיין מוסקל
וועלכע פארשאנען מיר מיט פארטרייבען פון חיות, ווען איך וועל זיך אפ
ציעל פארבינדען מיט דעם מאן וואס איך האב ליב.

מיין געלעבטער, וועלכער פארערט פון מיר איינציג האלטען ד
ליבעלע - פראגט, איבערגעצייגן איהם אז אלעס וואס איז צווישען אונ
פארנעמען איז געווען ערליך און אפטייל.

מיר ווערבעטן, ווערבעטן איך גלייב אז אייב איך האב געוואלט
א שותף מיטן נאמען פון דעם סאטנער וועמענס שוין איך האב געזוכט, דאס
איך איך צום שלעכטען א שותף ווין.

מיינע פריינד אין בעקאנטע, וועלכע ראטענען מיר גוט צו ווערען קיין
מלחמה פאר, ארויסשלאגען זיך פון קאפ דאס נארישקייט פון ליעבע.

א צייט פראבלעמען, וועלכע האט מיט זיך א פאך מיט צרות מיט
געבראכט, און עס פאדערט זיך אן ענטשיידונג, און ענטשיידען זאל עס
ווערען אויף, אז אלע וואלטן צופרידען זיין.

אין דעם וועלכען ברעקע ווערט אנגעדרוסען דאס די גערעכטעס
אויפגעקום שוין אין שאצע פון אהרעלעכערע. און געפילט ווי צוויי
שען צוויי פייערען, און די מורא צו אהרעלעכען אהרעלעכען, וועלכע
נעמט געוויס פארזוכען נים קיין וועטן מען. און די מורא צו אהרעלעכער
א הייז אין דארפן פלייכט געהן מוזן אריבען צו וועלכע זי איז נים
וואוינט.

קום מען ווי צו די מענות צו, ווענט אלע גערעכטעס

מען קען די עלטערען נים בעשולדיגען, ווען זיי ווילען פון ווער
ינג נים מאכען קיין מלחמה פאר, ווייל אלע עלטערען ווילען פון ווער
ינג נים מאכען קיין מלחמה פאר, ווייל אלע עלטערען ווילען פון ווער

קינד נחת האבן, ויילען זעהן וויער קינד גליקליך.
די געלעבטע זעלבסט איז זיכער אז זי פארלירט נאך נישט, ווייל
נישט ווערער נעמט צוגענומענער וועט עקה פיעלע וועלטן נאך געוויס צווישן
געוועזענע ווערען פון "מעדיצינישע באטראכט" און פילויכט, פילויכט וועט
אירער געלעבטער איד זיין צווישן די.

פריינד און בעקאנטע, ווילען נישט זעהן וויער פריינדן און פארטרוי-
ערטע פריי, אלע מענטש וועגן געלעבטע, אלע זענען פארזאמלעטעס
מיט א פאנא, וועלכע איז א צייטווייניגע און קען פארזאמלען צווישן
אירער

דער יונגערמאן זעלבסט וויל א מייסט האבען אין זיינע צוהר.
וויסנדיג אז עס ווארט פאר אים א גלעכע פרוי. זיעלע האפט אים זיין
צוריקקומען. און צו וועלכע ער האפט צוריק צו קומען.
ביי אונזערע אימפענענדען איז דער שלעכט צו ראטען אירונגער ווער
מען וויל אלע זענען גערעכט אלע זוכען זיך ארויסצודרעהן פון דער
אפערלאגטערער האנט. אין וועלכער זיי געפינען זיך. און דאס בעסטע
איז. צו האנדלען מיטן אונזערעם געייסטען אין ארשטאנד.

עבדו זענען געווען דאס אלטע און אייניקלעך א שטעקע און פאר אונז
און איינמאל וועלכער קען דעם פלאנשער זענען. אנדערש איז אבער אזוי
שער די ערשטע איינשטעלענדע וואו מען מוז האנדלען ווי דער נעוויסער
דיקטירט. און נישט ווי פריערדיק האט מען.